

Subject to change

Superflux is een Anglo-Indiase studio die in 2009 werd opgericht door Anab Jain en Jon Ardern. Het werk van Superflux wordt op tal van internationale kunstmanifestaties getoond.

Het middelpunt van de tentoonstelling is *Refuge for Resurgence*, een diner met dieren, vogels, planten en schimmels: een prachtige vier meter lange tafelset voor 14 gasten: een slang, een bever, een raaf, een wesp, een paddenstoel, een vos, een wolf, een wild zwijn, een oude koe, een rat en een duif en drie mensen.

Met deze samenkomst van verschillende levende soorten wil Superflux hun onderlinge ecologische afhankelijkheid vieren, ze een symbolisch thuis in het post-anthropoceen bieden, een omgeving waar alle levende soorten in voorspoed kunnen leven.

In hun meest recente werk *The Intersection* onderzoeken ze het idee van actieve hoop om door een duistere en gefragmenteerde nabije toekomst te navigeren. De verhaallijn van deze korte film draait om vier hoofdrolspelers wiens leven is gevormd door de dissonantie van normen voor extractieve technologie, verkeerde informatie, surveillancekapitalisme en ineenstorting van de context. De hoofdrolspelers en hun gemeenschappen gaan van een gewelddadige naar een coöperatieve toekomst en vinden hoop in ambacht, gemeenschap en zorg.

Voor Superflux zijn poëtische verhalen en mythes het middel om de urgente problemen van onze tijd te adresseren. Ze maken meeslepende installaties, films en objecten, die ons inspireren om ons te verhouden tot de onzekerheid van onze snel veranderende wereld. Ze navigeren door de verstrengelde wildernis van technologie, politiek, cultuur en milieu om nieuwe manieren van kijken, leven en handelen te verbeelden. Hun werk loopt uiteen van films die de spanningen van culturele conflicten en identiteitspolitiek naar boven brengen, technologische artefacten die waarschuwend verhalen vertellen rond algoritmische surveillance tot een installatie die de heropleving van bossen verbeeldt. Ze openen mogelijkheden voor het opnieuw verbeelden, voor vernieuwing en onzekere bloei. Ze nodigen ons uit om ons te blijven openstellen voor een veelheid aan mogelijkheden om in de huidige onzekerheid te navigeren.